

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ

**Υποψήφιοι για το Δ.Σ. του ΕΣΔΕΠ
& το 10^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ**

Σμάτη Γεμενετζή-Μαλαθούνη
Παναγιώτης Γκλαβίνης
Βασίλης Γούναρης
Χρήστος Ελευθεριάδης
Γιώργος Καραγιαννίδης
Νιόβη Παυλίδου
Νίκος Πιτσιάνης
Γιάννης Στεφανίδης
Άγγελος Στεργίου

Υποψήφιοι Εξελεγκτικής Επιτροπής

Λιόκα Μακρίδου
Γιώργος Μπλέκας
Κώστας Παπαγεωργίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΣΤΑΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Εάν οι συνθήκες που βιώνει η χώρα δεν ήταν οριακές και τα Πανεπιστήμια (και μαζί μ' αυτά και η κοινωνία) δεν κινδύνευαν με ανάφλεξη όπως πριν δύο χρόνια (όταν μάλιστα οι συνθήκες δεν το δικαιολογούσαν), δεν θα χρησιμοποιούσαμε υψηλούς τόνους για τις περιστάσεις. Το έχουμε ξανακάνει την εποχή που τα πρυτανικά σχήματα ανακοίνωναν τις θέσεις τους, οι οποίες λίγο σχετίζονταν με τις οικονομικές συνθήκες κάτω από τις οποίες θα καλούνταν τελικά να τις υλοποιήσουν. Στην πραγματικότητα, είχαμε ξεκινήσει να μιλάμε για τις δραματικές επιπτώσεις που θα είχε η δημοσιονομική κρίση στα Πανεπιστήμια, πριν ακόμη ξεσπάσει για τα καλά.

Γι' αυτό, πριν αποφασίσετε αν θα ανανεώσετε την εμπιστοσύνη σας στο πρόσωπό μας όσο δυναμικά το πράξατε την προηγούμενη φορά, σας ζητούμε να λάβετε σοβαρά υπόψη αυτά που έχουμε να πούμε. Διότι, εκτός των άλλων, εμείς δεν έχουμε ανάγκη να χαϊδέσουμε αυτιά συναδέλφων μη τυχόν και χάσουμε την ψήφο τους. Τη μόνη ανάγκη που έχουμε και που μας ώθησε να συμμετάσχουμε στα κοινά, είναι να λέμε προς όλες τις κατευθύνσεις την αλήθεια και πάνω σ' αυτή να δομούμε ριζοσπαστικές, πλην όμως βιώσιμες και υπεύθυνες, θέσεις και προτάσεις.

Σε λίγο, συνάδελφοι, η κατάσταση στα Πανεπιστήμια θα γίνει εκρηκτική αν δεν πρυτανεύσει η λογική και οδηγηθούμε σε αδιέξοδο στο διάλογο που έχει ξεκινήσει το Υπουργείο. Εμείς πιστεύουμε πως υπάρχουν λύσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος με τις επιθετικές αλλαγές που αυτό προωθεί, λύσεις που θα οδηγούσαν σε έναν πραγματικά ειλικρινή διάλογο, όπως τον θέλει υποτίθεται το Υπουργείο. Σήμερα χρειάζεται πράγματι να ξαναδοούμε τις σχέσεις Κράτους και ΑΕΙ και να συζητήσουμε τους όρους της αυτονόμησής μας. Δυστυχώς, αυτό πρέπει να το κάνουμε τώρα, σ' ένα πλαίσιο δημοσιονομικής στενότητας, αφού χάσαμε όλες τις ευκαιρίες που μάς παρουσιάστηκαν υπό καλύτερες συνθήκες στο παρελθόν. Θα το κάνουμε, άραγε, με υπευθυνότητα; Ή θα τα ισοπεδώσουμε όλα μη τυχόν και βρει τίποτα όρθιο ο «εχθρός» όταν μας «καταλάβει»;

Αυτοί που θέλουν το διάλογο και τον επιδιώκουν με ειλικρίνεια, φαίνονται όποια θέση κι αν κατέχουν, είτε βρίσκονται στα Πανεπιστήμια είτε στα Υπουργεία. Αυτοί που λένε *ναι* στο διάλογο προσχηματικά, μη τυχόν και κατηγορηθούν όπως άλλοτε ότι δεν συνδιαλέγονται, φαίνονται επίσης. Όπως φαίνονται και όσοι διατηρούν το όπλο παρά πόδα ή λένε *μολών λαβέ* σε όσους πιστεύουν πως θα λυθούν με μιας όλα τα προβλήματά μας εδώ μέσα, αρκεί να φύγουν οι Πρυτάνεις από τις θέσεις τους.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, εμείς χρειάζεται σήμερα να κρατήσουμε υπεύθυνη στάση πλάι σ' αυτούς που εξελέγησαν για να συμπεριφέρονται υπεύθυνα, είτε πρόκειται για Υπουργούς είτε για Πρυτάνεις. Και να είμαστε εποικοδομητικοί και όχι καταστρεπτικοί. Γιατί το Πανεπιστήμιο ανήκει και σε μας.

Μπροστά μας έχουμε μια ευκαιρία να το αποδείξουμε. Μπορεί να μην είναι καθοριστική, είναι όμως σημαντική και, πάντως, δεν θα υπάρξει άλλη στο άμεσο μέλλον. Έχει να κάνει με την εκλογή της ΠΟΣΔΕΠ, ενός κρίσιμου εταίρου στο διάλογο με το Υπουργείο. Η ΠΟΣΔΕΠ σίγουρα δεν έχει τη δύναμη μιας ΑΔΕΔΥ, έχει όμως *jus standi* απέναντι στο Υπουργείο και διακριτό ρόλο σε σχέση με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων, τον άλλο κρίσιμο κοινωνικό εταίρο. Σε μας εναπόκειται αν θα στείλουμε ικανούς και ειλικρινείς διαπραγματευτές απέναντι στο Υπουργείο ή θα του δώσουμε ένα ακόμη άλλοθι για να δικαιολογήσει τη στάση του απέναντί μας στα μάτια της κοινωνίας, όπως συνέβη με την προηγούμενη μεταρρύθμιση.

Πριν δυο χρόνια, εμπλακήκαμε στα κοινά γιατί είχαμε κάτι να πούμε. Φτιάξαμε αυτή την παράταξη και συμβάλαμε στο ν' αλλάξουμε τα δεδομένα, τόσο κεντρικά, σε επίπεδο ΠΟΣΔΕΠ, όσο και τοπικά στον ΕΣΔΕΠ, όπου πιστεύουμε πως κάναμε τη διαφορά απέναντι σε τραγικά προβλέψιμες συμπεριφορές των συνήθων υπόπτων που κυριαρχούν στο συνδικαλισμό του Πανεπιστημίου μας τα τελευταία 35 χρόνια. Όπου δεν μπορέσαμε να λειτουργήσουμε στο πλαίσιο του ΕΣΔΕΠ, συνεργαστήκαμε με τις άλλες ανανεωτικές δυνάμεις μέσα στο Πανεπιστήμιο για να προωθήσουμε κοινές θέσεις και προτάσεις σε πολύ κρίσιμα ζητήματα, όπως στο άσυλο.

Σήμερα, συνεχίζουμε την πορεία μας όχι γιατί μας ενδιαφέρει να επιβιώσουμε παραταξιακά, αλλά γιατί έχουμε ακόμη κάτι να πούμε. Δεν έχουμε πίσω μας δυνάμεις που μπορούν να λειτουργήσουν σα μαξιλάρι ή σαν εφαλτήριο. Ακουμπάμε μόνο στις δικές μας και στη δική σας στήριξη. **Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε μόνοι μας, έχουμε όμως πολλά να κερδίσουμε μαζί.** Κι αυτά είναι που μας ενθαρρύνουν να ζητήσουμε και πάλι την εμπιστοσύνη σας, ακόμη πιο ευρεία αυτή τη φορά, ώστε να δημιουργήσουμε συνθήκες αποτελεσματικότερης παρέμβασης στα τεκταινόμενα.

Εάν πιστεύετε πως μας χρειάζεται ένα ελεύθερο forum προβολής και υποστήριξης ανανεωτικών, ακομμάτιστων και υπεύθυνων θέσεων στο ΑΠΘ, δώστε μας και πάλι τη στήριξή σας. Για ν' αλλάξουμε, όμως, τα δεδομένα στο χώρο μας, χρειαζόμαστε την πλειοψηφία μέσα στον ΕΣΔΕΠ. **Την περασμένη φορά ήταν πιο εύκολο απ' ό,τι φανταζόμασταν. Σήμερα είναι ακόμη πιο εύκολο αν το αποφασίσετε.**

Πολλοί φίλοι μάς προσάπτουν ότι πριν δυο χρόνια επιχειρήσαμε να αναστήσουμε ένα πτώμα. Σήμερα μας προτρέπουν να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια, επειδή τάχα είναι καταδικασμένη εκ των προτέρων απέναντι σε οργανωμένους συναδέλφους, που δεν έρχονται για να συζητήσουν και να πεισθούν, αλλά για να μετρήσουν κουκιά.

Εάν είχε μεταβληθεί η agenda της καθημερινότητάς μας, που δυστυχώς παραμένει δραματικά η ίδια, με καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων και παρεμποδίσεις στη λειτουργία ακαδημαϊκών οργάνων που δημιουργούν εκρηκτικό κλίμα ενόψει ενός αποτυχημένου διαλόγου με το Υπουργείο, τότε ευχαρίστως θα παραιτούμασταν από τη νέα αυτή προσπάθεια. Για μας, όμως, που δεν είμαστε επαγγελματίες του χώρου, η νέα προσπάθεια αποτελεί εκπλήρωση καθήκοντος, στο μέτρο που από τη θέση μας μπορούμε και βλέπουμε πού πηγαίνουν τα πράγματα και έχουμε την υποχρέωση να προειδοποιήσουμε και να κινητοποιήσουμε την πανεπιστημιακή κοινότητα. **Από 'κει και πέρα, σ' αυτήν εναπόκειται αν θα μας στηρίξει και πάλι ή θα μας στείλει μια ώρα νωρίτερα σπίτι μας.**

Σημαντικά links:

- [Η αρχική διακήρυξή μας](#)
- [Τα προηγούμενα εκλογικά αποτελέσματα](#)
- [Οι θέσεις μας](#)
- [Η κοινή πρωτοβουλία για το άσυλο στο ΑΠΘ](#)
- [Για τη δημοσιονομική κρίση](#)
- [Για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση](#)
- [Για τη νέα κατάληψη της Πρυτανείας](#)

συνεχίζουμε ...